

ת"פ (בbar שבע) 39261-11-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' פלוני

בית משפט השלום בbar שבע

"ב סיוון תשפ"ד

18 יוני 2024

ת"פ 39261-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

לפני כב' השופט רון סולקן

מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ

המאשימה

נגד

פלוני (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

הנאשם

חבר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדיון בגין עבירה של איוםים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוון ת/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, במועד האמור לעובדות כתב האישום, هو הנאשם והגב' ע' א' ע' (להלן: "המתלוננת") נשואים זה לזה.

ח' א' ע' (להלן: "ח'"), א' א' (להלן: "א'"), מ' א' (להלן: "מ'") הינם ילדים של הנאשם והמתלוננת.

בתאריך 13.11.23 בשעה 16:31 או בסמוך לכך, בפזרת XXXXX, קילל הנאשם את המתלוננת: "שמעו! זונה", ו אמר לה שיעשה לה פאדיות בפייסבוק ויתקשר לאנשים להשhir את שמה.

במשך לכך, אישים הנאים על המתלוננת ועל ח', א' ומ', בפגיעה שלא כדין בגופה ובגוףם של אחיה ואחיותיה, בכך שאמר לה: "אלוהים לא יעוזר לך... לא חמזה ולא מועך. אני רוצה לראות שיגיעו לבית היום. בסדר, בואי נראה אם יגיעו לבית היום ואת רצחה להביא משטרת תזמיini משטרת אבל אני מחייב לכם כפול ואת יודעת אני כמו מחלת סרטן ואם את התחלת איתני ככה, אחיכים שלך יבואו ישולם לי את החשבון וכל הבלגן ובסוף אני לוקח את מה שmaguu לך מאחיכים לך ואני יהרוג אחד מהם, לא עושה לך חשבון בכלל תלכי את הלכת פתחת עלי במשטרת, היזדינית עם המשטרת ואני יהרוג אחד מהאחיכים שלך ואזין את כל האחים שלך...". זאת עשה הנאשם בכוונה להפחידה או להקניתה.

עמוד 1

בהתאם לכך, אין הנאשם על המתלוונת בפגיעה בגופה ובגוףו של ח', שכן שאמר לה: "אוי ואוי לך ממנה אם אני רואה את ח' היום אני מותן לו את זה בחזה... נשבע אני אהרוג אותו ואני אשים לו אותו בחזה... נשבע שהוא היום האחרון בחיים שלו... אוי ואובי לו ועכשו את אוי ואוי לך ממנה... גם את תקברי סכין... את הכנסת אותה לכלא... אני אשבור את הטלפון ועדין יש לך חשבון איתני". זאת עשה הנאשם בכוונה להפחידה או להקניתה.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתוב האישום, וה הנאשם הודה והורשע בעובדות ובעבירה שבכתב האישום המתוקן.

הסדר לא כלל הסכמה לענין העונש, והצדדים טענו באופן חופשי.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כدلיקמן:

- גילון הרשעות פלילי של הנאשם (ת/2) - לחובת הנאשם, הרשעות, אשר חלקן חוזרות ונשנות, בעבירות של איומים; הפרת הוראה חוקית; הייזק לרכוש בمزיד; תקיפה סתם של בת זוג; תקיפה סתם.
- גזר דין ת"פ 22-08-45051, מיום 17.04.23 וכן כתוב אישום באותו תיק (ת/3א' - ת/3ב', בהתאם להוכחת מסר מותנה בר הפעלה והתחייבות ברת הפעלה - הנאשם נתן את הדין בגין איומים על רعيיתו, המתלוונת בתיק דין וכן בתיק הקודם, תוך שהפר צו של בית משפט לענייני משפחה האוסר עליו להימצא למרחק הנופל מ-50 מטרים מביתה ונאסר עליו לאים עליה או להטרידה. בית המשפט, מותב זה, גזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, אשר כללו הפעלת מאסרים מותניים, חלקם בחופף, לצד עונשים נלוים, בהם 5 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת איומים וכן התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מעבירה זו.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעונה בכתב (ת/4) והשלימה אותה על פה.

התביעה טענה לפגעה בערכיהם המוגנים של שמירה על שלווות נפשה, בבדיקה האישית ושלמות גופו של המTELוננט.

התביעה טענה, כי הפגיעה בערכיהם המוגנים הייתה משמעותית, כיוון שהאינום הופנו כלפי רعيיתו וילדיו של הנאשם, בצורה בוטה, רק בגלל שהעזה להTELונן על מעשיו כלפי המשטרה.

התביעה טענה, כי הנאשם האשים את רعيיתו, המTELוננט, בכך שি�שב בכלא וטען, כי יש לו חשבון עמה. מטרת האיום הייתה להפחידה פן תפנה למשטרה בשנית.

התביעה עטרה למתחם ענישה הנע בין 8 ועד 20 חודשים מאסר בפועל.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון, כי לנאים הרשות קודמות בעבירות של איום, תקיפה סתם כלפי בת זוג, הפרת הוואה חוקית, היzik לרכוש במציד ועוד.

התביעה טענה, כי הנאשם עבר את העבירה דנן, שעה שתלוו ועומד נגדו מאסר מותנה בן 5 חודשים שהינו בר הפעלה, בגין איומים כלפי רعيיתו, המTELוננט, אז אמר לה "את תפיסידי את החיים שלך" "את TABIDI את החיים שלך". הנאשם עבר את העבירה דנן, פחות מחודש לאחר שוחרר ממאסרו בגין התקין הקודם.

התביעה טענה, כי הנאשם שב על מעשיו פעם אחר פעם ועל בית המשפט להשיט ענישה מרתיעה.

התביעה טענה, כי אין נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה ההולם ושיקולי ההרעתה גוברים על שיקולי השיקום.

התביעה טענה, כי לא ההגנה לא ביקשה להפנות את הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים משיקולים השמורים לה, ומ██ך, אין לפני בית המשפט תמונה מלאה אשר עשויה להצדיק הקלה בעונש.

התביעה עטרה לגזר את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה לצד מאסר מותנה מרתיע, פיצוי לTELוננט, קנס והתחייבות להימנע מעבירה.

התביעה עתירה להפעיל את המאסר המותנה בן 5 חודשים במצטבר לעונש המאסר שיטול ובנוסף עתירה להפעיל את התחייבות.

לשאלת בית המשפט, השיבת התביעה, כי המטלוננט מסרה הסכמתה להסדר שנערך עם הנאשם אף מבקשת, שלא " יצא זכאי".

ההגנה טענה, כי מתחם העונש ההולם הינו מאסר מותנה ועד 12 חודשים מאסר בפועל.

ההגנה ביקשה לחופף חלק מהמאסר המותנה לאור כך שהנאשם הודה באשמה, נטל אחראיות וחסר זמן שיפוטי.

ההגנה עתירה לעונש שלא עולה על 7 חודשים מאסר בפועל.

בדבשו האחרון של הנאשם מסר, כי "זה היה דבר סך הכל" וכי הוא טעה. לדבריו, יש לו ילדים שסובלים וצרכיהם צרנסה, נולדו לו שתי נסיבות בזמן שהוא היה בבית הסוהר והוא לא ראה אותן. לדבריו, בדיק השחרר מעונש מאסר והתחילה מלוחמה, لكن היה בלחץ. לדבריו, אשתו אישת טוביה תמיימה ולפעמים היא עושה טעות. לדבריו - "אחרי יומיים היא הczטערה".

דין והכרעה

כתב האישום מגולל מסכת של איומים שהשמעו כלפי אשתו ואם ילדיו, על רקע תלונתה הקודמת במשטרה, בגין נזון לעונש מאסר בפועל.

על עבירות האיים, ראה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 2038/04 **LEM N' MEDINAT ISRAEL**, פ"ד ס(4) :95

האים הוא אףօא ביטוי שהמשפט מתייחס אליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכיהם אחרים בהם שלונות נפשו, ביטחונו וחירותו פועלתו של הפרט. האיים מס肯 את חירותו פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיים כרוך גם בczפיה להתנהגות מסוימת מצד המאים שהמאים מבקשים להשיג באמצעות השמעת האיים.

ההחלטה מגלה מנגד ענישה רחבה בעבירות מסוג זה, החל מעונשים צופים פנוי ועדיד ומאסרים קצריים ועד מאסר ארוך.

להלן, יובאו מספר דוגמאות:

- ת"פ 23-10-45503 **מדינת ישראל נ' דסה** - הנאשם הורשע באוימים כלפי אשתו, במסגרת סכום גירושין. האוימים לא נסבו על פגיעה בה או בגופה. מותב זה קבוע מתוך הנע בין 6 ועד 12 חודשים מאסר בפועל.
- ת"פ 23-06-61799 **מדינת ישראל נ' איינעלם** - הנאשם הורשע באוימים כלפי אשתו, על רקע חדשן, כי היא בוגדת בו. בין היתר, איים לפגוע בה עם סכין אותה אחז. מותב זה קבוע מתוך ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשים מאסר בפועל.
- ת"פ 18-07-2666 **מדינת ישראל נ' שושנה** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בשתי עבירות אוימים כלפי בת זוגו לשעבר. בית משפט השלים קבוע מתוך ענישה הנע בין 6 ועד 18 חודשים מאסר בפועל.
- ת"פ 18-06-43826 **מדינת ישראל נ' פנסו** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בשלוש עבירות אויים כלפי בת זוגו. בית המשפטקבע מתוך ענישה הנע בין מספר חודשים מאסר ועד 14 חודשים בגין כל איום.

בקשר זה יש להזכיר, מדיניות הענישה הנהוגת ומתחם העונש ההולם - אינם זרים. בבואה של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו לשקל, בין היתר, את מדיניות הענישה הנהוגת, אך שיקול זה - כמובן אינו היחיד. בהתאם לסעיף 40ט' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בבואה של בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, רשאי לחת בחשבון מכלול שיקולים, בין היתר, נסיבות ביצוע העבירה; משך ההתנהלות העבריתנית; מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים; וכן, שיקולים נוספים.

עוד יש להזכיר, כי במטריה של אלימות במשפחה, המעשה הנකודתי אינו בגדר חזות הכל, אלא יש לבחון אותו בהקשר רחב יותר.

במקרה דנן, מתחילה כתוב האישום בכך שהנאשם פנה לרعيיתו, המתלוונת, בכינוי גנאי, ומאים לפגוע בשמה הטוב.

בהמשך, מסלים הנאשם את אויומי כלפי המתלוונת, בכך שמאים להרוג את האחים שלה ולפגוע מינית באחיוותה.

עוד הסלים הנאשם את אויומי ואיים להרוג את בנים, חמזה, וכן איים לפגוע במתלוונת באמצעות סכין.

כל זאת - על אף כי העזה להتلונן נגדו במשפטה בגין אירועי אלימות קודמים שהפגין כלפייה.
עמוד 5

הנואם בפגיעה של מותה התא המשפטי; בשלות נפשו של המתלוונת; כבודה; חירותה; ביטחונה; ואף היה פוטנציאלי נזק של ממש לשומות גופו, ושותם גופו של בנים חמזה.

כל אiom באלים או בפגיעה בשם הטוב - אין לגיטימי ואין לסת לו השר.

במקרה דנן, לאור טיב האioms שהשמי הנואם, לא אחת, כלפי אשתו, וכן כלפי בני משפחה נוספים, מדובר בפגיעה משמעותית בערכיהם המוגנים.

ה גם שמיוחסת לנואם עבירה אiom אחית, הרי מהפן העובדתי, בו הודה הנואם, עולים מספר אioms, כלפי המתלוונת; אחיה; אחיוותה; וככלפי בנים המשותף.

הרקע לאiom - אשר סב סביר מסרו הקודם של הנואם בעקבות תלונות רعيיתו - יוצר פן נוסף של חומרה, שכן מטרתו להלך אioms על הרעה - המתלוונת - שלא תהן עוד להתלוון נגדו.

בנסיבות האמורים, לאור ריבוי האioms; טיבם; ומידת הפגיעה בערכיהם המוגנים; מצוי בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 18 חודשים מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתחום המתחם

מעשיו של הנואם מלמדים על בעיותו בתחום ויסות רגשותיו, הצבת גבולות פנימיים וביחד על נתיה לאלים מילולית.

משמעותם שהוגשו עולה, כי הנואם נהוג להלך אioms על המתלוונת והוא נרתע מהליך שננקטו נגדו.

לחובתו הרשעות קודמות בעבירות של אioms ותקיפה סתם ואף הרשעה בעבירה שענינה אלומים פיזית כלפי בת זוג.

הADB נושא כתוב האישום דנן נערבה שלושה שבועות לאחר שחרור הנואם ממשר, בגין ADB domot כלפי המתלוונת, שעה שתלו' ועומד נגדו ממשר מותנה בר הפעלה וכן התחייבות, אשר לא היה בהם להרטינו מלהסביר לסומו ולאיים על רעייתו ואם ילדיו, ולנקוט כלפי באלים מילולית קשה, ומלאדים על תעוזה של ממש ועל היעדר מORA מהחוק ומערכות שיפוטיות.

נדמה, כי הנאשם אינו מפניהם את חומרת המיעשים ואת הנזק הנפשי ומפח הנפש שגרם לרעינו.

ה הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות על מעשיו, אך מדובר האחרון עולה, כי תוליה התנהגו בכך שהוא "נתון בלחץ" כיוון שפרצה מלחמה ואף במתלוננות עצמה: "היא טוביה, תמייה, לפעמים היא עשו טעות. אחרי יומיים היא הצטערה ואמרה אין זה קרה".

בסיומו של דבר, חומרת המיעשים מחייבת הרחקת הנאשם מהחברה בכלל והמתלוננות בפרט, לתקופה שיתהיה בה כדי לאפשר לו לעורוך חשבון נפש ולהפנימים שעליו לשנות את דרכיו ולחדרו מההתנהגו האלימה והברוניות ובעיקר - לפרק זמן מסוימי בו לא תאלץ המתלוננות לסייעו פגיעותיו של הנאשם.

במכלול השיקולים, מוצא בית המשפט לגזר עונשו של הנאשם בחלוקת העונשה, אך לא בתקרת המתחם.

אשר להפעלת המאסר המותנה מגזר הדין ת/3א', באותו מקרה - ניתנה לנימוק הקלה בכך שבית המשפט הורה על הפעלת מחציתו של כל אחד מהמאסרים המותנים בחופף לעונש שהוטל שם, וזאת לנוכח הודאת הנאשם באשמה והחרטה שהביע, כמו גם רצונו לתקן את מערכת היחסים בתא המשפחה. עיננו הרואות, כי הנאשם מסר דברים, שאין מאחוריהם כוונת אמת ודחה היד המשותת לעברו, כאשר בסמוך ממש לאחר שחררו - שב ועבר עבירות דומות. בנסיבות אלה - אין מקום להקללה נוספת עם הנאשם וזה הפעם - יופעל עונש המאסר המותנה בהתאם לדרך המלך שקבע החוקק - ראו סעיף 58 לחוק העונשין, תש"ז-1977, קרי: במצבבר לעונש שיטול.

כמובן, יושטו מאסרים מותניים מרתקיים יותר, בתקווה שגם הפעם, ימנע הנאשם מלשוב לسورו.

אשר לעיצומים הכספיים, מוצא בית המשפט לקבוע פיצוי לטובות המתלוננת, אשר יהיה בו משום הכרה ברגעי הפחד שחוויתה לאור התנהגות הנאשם.

כמו כן, תופעל התחביבות שהושטה עליו בגין הדין ת/3א' ותוטל על הנאשם התחביבות נוספת, בסכום גבוה יותר, שגם בה יהיה כדי להרטיבו מלבור שוב עבירות דומות.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בפסקה אליה הפנו ב"כ הצדדים; שמע דברו האחרון של הנאשם - זו את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. 14 חודשים מאסר בפועל;

ב. הפעל 5 חודשים מאסר על תנאי מגזר הדין ת/3א' במצטבר לעונש שהוטל עליו;

ג. סך הכל, ירצה הנאשם 19 חודשים מאסר, בגיןו ימי מאסרו בתיק זה בלבד;

ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, וה坦אי - שהנתן את עבירה בגיןו לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', או עבירה בגיןו **לסעיף 192** לאותו חוק, שהוא נגד מי שהינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף (2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;

ה. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, וה坦אי - שהנתן את עבירה בגיןו לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', או עבירה בגיןו **לסעיף 192** לאותו חוק, שהוא נגד מי שאינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף (2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;

ו. פיצוי לנפגעת העבירה בסך 5,000 ₪;

ז. הפעל התחייבות בסך 5,000 ₪ מגזר הדין ת/3א';

ח. הפיצוי וההתחייבות ישולמו ב-10 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.08.24 ובכל 15 לחודש העוקב. לא יועבר אחד התשלומיים במועד - תועמד היתריה לפרעון מיד. באחריות התביעה להעbir פרטי המתלוונת למצוירות בית המשפט בתוך 14 ימים מהיום;

ט. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהוטלו על הנאשם בגין דין זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - יאסר למשך 35 יום נוספים.

ניתנה היום, י"ב סיון תשפ"ד, 18 יוני 2024, במעמד הצדדים.